DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 30 maja 1946 r.

Nr 9

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

100

U S T A W A

z dnia 27 kwietnia 1946 r.

o głosowaniu ludowym.

Celem umożliwienia Narodowi bezpośredniego wypowiedzenia się w sprawie zasad przyszłej Konstytucji oraz w sprawie doniosłych przemian społeczno-gospodarczych i politycznych, jakim po zwycięskiej wojnie z najeźdźcą hitlerowskim uległy podstawy bytu narodowego, stanowi się, co następuje:

Art. 1. Przed zarządzeniem wyborów do Sejmu zostanie przeprowadzone głosowanie ludowe.

Art. 2. Głosowanie ludowe odpowie na następujące pytania:

a) czy jesteś za zniesieniem Senatu,

b) czy chcesz utrwalenia w przyszłej Konstytucji ustroju gospodarczego, zaprowadzonego przez reformę rolną i unarodowienie podstawowych gałęzi gospodarki krajowej, z zachowaniem ustawowych uprawnień inicjatywy prywatnej,

c) czy chcesz utrwalenia zachodnich granic Państwa Polskiego na Bałtyku, Odrze i Nisie Łużyckiej?

Art. 3. Głosowanie ludowe odbędzie się na całym obszarze Państwa dnia 30 czerwca 1946 r.

Art. 4. Osobna ustawa określi przepisy o przeprowadzeniu głosowania ludowego.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów
i Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Spraw Zagranicznych:

Wincenty Rzymowski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Edmund Giebartowski

w/z Minister Skarbu:
Dietrich

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

w/z Minister Przemysłu:
Eugeniusz Szyr

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

Minister Aprowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

w/z Minister Poczt i Telegrafów:
Roman Pallasch

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajn

Minister Kultury i Sztuki:
Władysław Kowalski

Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow

w/z Minister Żeglugi
i Handlu Zagranicznego:
Ludwik Grosfeld

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 maja 1946 r. Nr 15, poz. 104)

101

U S T A W A

z dnia 28 kwietnia 1946 r.

o przeprowadzeniu głosowania ludowego.

Celem przeprowadzenia głosowania ludowego, zarządzonego ustawą z dnia 27 kwietnia 1946 r. o głosowaniu ludowym (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 104), stanowi się, co następuje:

Prawo głosowania.

Art. 1. Prawo głosowania ma każdy obywatel polski bez różnicy płci, który w dniu głosowania ukończy 21 lat, jeżeli nie jest:

a) pozbawiony zdolności do działań prawnych lub w niej ograniczony,

b) skazany po dniu 22 lipca 1944 r. prawomocnym orzeczeniem sądowym na utratę praw publicznych,

c) pozbawiony wolności przez sąd lub inny organ orzekający.

Okręgi i obwody.

Art. 2. Okręg głosowania obejmuje obszar województwa. Obszary miast Warszawy i Łodzi tworzą osobne okręgi.

Art. 3. 1. Każdy powiat (miasto wydzielone), wchodzący w skład okręgu głosowania, dzieli się na obwody głosowania, liczące najwyżej 3.000 mieszkańców.

2. Podziału powiatów na obwody głosowania dokonają prezydia powiatowych rad narodowych, zaś w miastach wydzielonych — prezydia rad narodowych tych miast.

3. Podziału obszaru miast Warszawy i Łodzi na obwody głosowania dokonają prezydia rad narodowych tych miast.

4. W powiatach, w których nie działają powiatowe rady narodowe, podziału na obwody głosowania dokonają powiatowe władze administracji ogólnej.

Spisy uprawnionych do głosowania.

Art. 4. 1. Spisy osób uprawnionych do głosowania oddzielnie dla każdego obwodu głosowania sporządzą w trzech egzemplarzach zarządy miejskie bądź gminne w ciągu 20 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Każdy uprawniony do głosowania będzie wciągnięty do spisu (ust. 1) w obwodzie, w którym zamieszkiwał w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Obywatele, którzy powrócili z zagranicy (repatrianci) lub zmienili miejsce zamieszkania po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, będą wciągnięci na swoje żądanie do dodatkowego spisu osób uprawnionych do głosowania w obwodzie, w którym zamieszkali nie później, niż 40-go dnia po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Generalny Komisarz i komisje.

Art. 5. Generalnego Komisarza Głosowania Ludowego i jego zastępcę powołuje Prezydium Krajowej Rady Narodowej nie później, niż następnego dnia po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. 1. W każdym okręgu głosowania tworzy się okręgową komisję głosowania ludowego.

2. Okręgowa komisja składa się:

a) z przewodniczącego, powołanego przez Generalnego Komisarza Głosowania Ludowego spośród kandydatów, zgłoszonych przez wojewódzką radę narodową, a w miastach Warszawie i Łodzi — przez rady narodowe tych miast,

b) z czterech członków, w tym: trzech powołanych przez wojewódzkie rady narodowe, a w miastach Warszawie i Łodzi — przez rady narodowe tych miast, oraz jednego delegowanego przez wojewodę (w miastach Warszawie i Łodzi — przez prezydenta miasta).

3. Przewodniczący i członkowie komisyj okręgowych będą powołani nie później, niż w 10 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. 1. W każdym obwodzie tworzy się obwodową komisję głosowania ludowego.

2. Obwodowa komisja składa się:

a) z przewodniczącego, powołanego przez przewodniczącego okręgowej komisji,

b) z czterech członków, w tym: trzech powołanych przez powiatowe (miejskie) rady narodowe oraz jednego, delegowanego przez powiatową władzę administracji ogólnej.

3. Przewodniczący obwodowej komisji będzie powołany nie później, niż w 17 dni, członkowie obwodowej komisji — nie później, niż w 20 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. W razie niepowołania w terminie członków obwodowej komisji przewodniczący tej komisji uzupełnia skład członkami przez siebie powołanymi.

Art. 8. Przewodniczącym lub członkiem komisji głosowania ludowego może być tylko osoba uprawniona do głosowania.

Art. 9. Jednocześnie z powołaniem przewodniczących i członków komisyj głosowania ludowego zostaną powołani w tym samym trybie i w tej samej ilości — ich zastępcy.

Art. 10. 1. Do ważności uchwał komisji niezbędną jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej 2 członków.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów, przewodniczący głosuje na równi z innymi członkami, w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Art. 11. 1. Jeden z członków komisji prowadzi protokół obrad.

2. Protokóły podpisuje przewodniczący oraz członkowie komisji, obecni na posiedzeniu.

Art. 12. 1. Nadzór nad czynnościami okręgowych komisyj i ich przewodniczących sprawuje Generalny Komisarz, a nad czynnościami obwodowych komisyj — przewodniczący okręgowej komisji.

2. Nadzór uprawnia do żądania wyjaśnień, uchylenia sprzecznych z prawem uchwał komisyj lub postanowień przewodniczącego oraz do usuwania lub żądania usunięcia dostrzeżonych uchybień.

3. Zarządzenia nadzorcze nie ulegają zaskarżeniu.

Ustalanie spisu uprawnionych do głosowania.

Art. 13. 1. Spisy uprawnionych do głosowania będą nie później, niż 21-go dnia po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przesłane przewodniczącym obwodowych komisyj w dwóch egzemplarzach oraz przewodniczącemu okręgowej komisji w jednym egzemplarzu.

2. Dodatkowe spisy (art. 4 ust. 3) będą przesłane w tym samym trybie nie później, niż 42-go dnia po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. 1. Spisy uprawnionych do głosowania będą wyłożone w biurze obwodowej komisji codziennie przez 5 godzin, począwszy od dnia 23-go do dnia 30-go od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W czasie wyłożenia spisów każdy uprawniony do głosowania może je przeglądać, robić z nich wyciągi oraz wnosić reklamacje.

Art. 15. 1. Reklamacje mogą być wnoszone:

a) z powodu pominięcia w spisie uprawnionego do głosowania,

b) z powodu wciągnięcia do spisu osoby nieuprawnionej do głosowania.

2. Reklamacje wnosi się na piśmie lub ustnie do protokółu ze wskazaniem dowodów.

3. Obwodowa komisja załatwia reklamacje niezwłocznie, w razie potrzeby może komisja żądać przedłożenia bądź uzupełnienia dowodów.

Art. 16. 1. Obwodowa komisja po załatwieniu reklamacji z powodu pominięcia w spisie uprawnionego do głosowania:

a) bądź uzupełnia spis uprawnionych do głosowania,

b) bądź zawiadomi osobę pominiętą w spisie, że reklamacja nie została uwzględniona.

2. Od uchwały obwodowej komisji nie uwzględniającej reklamacji służy osobie pominiętej w spisie w ciągu dwóch dni od doręczenia zawiadomienia zażalenie do przewodniczącego okręgowej komisji, który rozstrzyga ostatecznie.

Art. 17. 1. Obwodowa komisja po załatwieniu reklamacji z powodu wciągnięcia do spisu osoby nieuprawnionej do głosowania:

a) bądź zwróci reklamację jako nie uwzględnioną,

b) bądź zawiadomi osobę, której reklamacja dotyczy, że będzie skreślona ze spisu uprawnionych do głosowania.

2. Osoba, której dotyczy reklamacja, ma prawo w ciągu dwóch dni od doręczenia zawiadomienia wnieść sprzeciw do obwodowej komisji.

3. Obwodowa komisja po zapoznaniu się z treścią sprzeciwu:

a) bądź uchyli swą poprzednią uchwałę,
b) bądź prześle sprzeciw jako nieuwzględniony przewodniczącemu okręgowej komisji, który rozstrzyga ostatecznie.

Art. 18. 1. Przewodniczący obwodowej komisji w 35 dni po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prześle zażalenia i nieuwzględnione sprzeciwy przewodniczącemu okręgowej komisji.

2. Zażalenia i sprzeciwy, wniesione po tym terminie, będą zwracane jako spóźnione.

Art. 19. Przewodniczący okręgowej komisji rozpozna do 40-go dnia po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy otrzymane zażalenia i sprzeciwy, nakazując obwodowym komisjom wprowadzenie potrzebnych zmian do spisu uprawnionych do głosowania.

Art. 20. 1. Obwodowa komisja nie później niż 42-go dnia po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wprowadzi do spisu uprawnionych do głosowania zmiany, jeśli były one zarządzone przez przewodniczącego okręgowej komisji. Po wprowadzeniu tych zmian albo po stwierdzeniu braku zarządzeń w tej mierze spis uprawnionych do głosowania uważa się za ustalony ostatecznie i odtąd żadnych zmian czynić w nim nie wolno, chyba że zajdą warunki przewidziane w art. 26 ust. 3.

2. Ostatecznie ustalony spis uprawnionych do głosowania oraz spis dodatkowy (art. 4 ust. 3) mają być w przededniu głosowania wyłożone do publicznego przeglądu przez 5 godzin w biurze obwodowej komisji.

Publiczne ogłoszenie.

Art. 21. Prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowych nie później, niż 21-go dnia po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, ogłaszają we wszystkich gminach (obwodach miejskich) za pomocą plakatów o podziale powiatu (miasta) na obwody głosowania ze wskazaniem biura i godzin urzędowania obwodowej komisji i lokalów głosowania, tudzież terminu i miejsca wyłożenia spisów uprawnionych do głosowania i wnoszenia reklamacji, zażaleń i sprzeciwów.

Głosowanie.

Art. 22. 1. Głosowanie jest tajne.

2. Głosowanie w obwodach przeprowadzą obwodowe komisje głosowania ludowego.

3. Głosowanie trwa od godz. 9-tej do 21-ej bez przerwy, może być jednak zamknięte wcześniej, jeżeli wszyscy uprawnieni do głosowania w danym obwodzie oddali swe głosy.

4. Od chwili rozpoczęcia głosowania aż do ustalenia jego wyniku w lokalu głosowania będą obecni bez przerwy przewodniczący lub jego zastępca i co najmniej dwaj członkowie komisji.

Art. 23. W dniu głosowania nie wolno:

a) wygłaszać przemówień, rozdawać ulotek, ani też w inny sposób agitować zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz lokalu głosowania w promieniu 100 metrów od tego lokalu,

b) wchodzić do lokalu głosowania osobom nie biorącym udziału w głosowaniu.

Art. 24. 1. Przewodniczący obwodowej komisji czuwa nad zapewnieniem porządku w czasie głosowania, a także nad zabezpieczeniem tajności głosowania.

2. Przewodniczący obwodowej komisji może:

a) usunąć z lokalu głosowania każdego wykraczającego przeciwko przepisom porządkowym, zawartym w artykule poprzedzającym, wszakże nie pozbawiając go w miarę możności prawa oddania głosu,

b) wydawać zarządzenia, zmierzające do zapewnienia głosującym dostępu do lokalu i do urny.

3. W celu zapewnienia wykonania zarządzeń przewodniczącego, zmierzających do zapewnienia spokoju i porządku głosowania, władze bezpieczeństwa publicznego oddadzą do jego rozporządzenia straż w odpowiedniej sile.

Art. 25. Przed rozpoczęciem głosowania komisja zbada, czy urna jest pusta, po czym urnę zamknie i zapieczętuje. Od tej chwili aż do ukończenia głosowania urny otwierać nie wolno.

Art. 26. 1. Każdy uprawniony głosuje osobiście i może oddać głos tylko w jednym obwodzie.
2. Ułomni mogą posługiwać się przy głosowaniu pomocą osoby zaufanej.

3. Przewodniczący i członkowie obwodowej komisji, tudzież osoby pełniące straż przy komisjach, jeśli wciągnięci są do spisu głosujących w innym obwodzie, mogą oddać głos w obwodzie, w którym w dniu głosowania urzędują; w tym celu obwodowa komisja wciągnie ich do spisu dodatkowego.

Art. 27. 1. Przewodniczący i członkowie obwodowej komisji mogą zażądać od głosującego przed oddaniem przez niego głosu ustalenia jego tożsamości.

2. Głosujący, nie posiadający dokumentów, uznanych przez komisję za wystarczające, może się powołać na świadectwo dwóch wiarogodnych osób znanych komisji.

3. Decyzja komisji w sprawie tożsamości osoby jest ostateczna.

Art. 28. 1. Głosowanie odbywa się w następujący sposób: głosujący wymienia wobec komisji swe imię, nazwisko i adres; gdy zostanie stwierdzone, że jest wciągnięty do spisu, otrzymuje on urzędową kopertę i kartę do głosowania; po oznaczeniu za osłoną na karcie swych odpowiedzi głosujący wkłada kartę do koperty i doręcza przewodniczącemu komisji, który w jego obecności wrzuca kopertę do urny.

2. Odpowiedzi na pytania udziela się przez wpisanie do karty wyrazu „tak" lub wyrazu „nie" przy każdym pytaniu. Wyraz „tak" może być zastąpiony krzyżykami, wyraz „nie". może być zastąpiony kreską.

3. W lokalu głosowania mają być urządzone osłony, zabezpieczające tajność głosowania.

Art. 29. 1. Urzędowych kart do głosowania i kopert dostarczy obwodowym komisjom przewodniczący okręgowej komisji.

2. Karty do głosowania będą sporządzone z białego papieru i opatrzone pieczęcią okręgowej komisji.

3. Karta ma zawierać odbite sposobem mechanicznym: pytania podlegające głosowaniu, wolne miejsce na odpowiedź oraz pouczenie dla głosującego o sposobie wypełnienia karty.

4. Wzór karty do głosowania zawiera załącznik do niniejszej ustawy.

Art. 30. 1. Koperty urzędowe będą sporządzone z papieru nieprzezroczystego i opatrzone pieczęcią okręgowej komisji.

2. Koperty w każdym obwodzie będą jednakowego koloru i formatu. Prócz pieczęci koperty nie mogą być oznaczone żadnym znakiem odróżniającym.

Art. 31. 1. Głosowania przerywać nie wolno.

2. O godzinie 21-ej przewodniczący zarządzi zamknięcie lokalu głosowania. Odtąd głosować mogą ci tylko, którzy przybyli do lokalu przed godziną 21.

3. Gdyby wskutek wydarzeń siły wyższej nie można było odbyć lub ukończyć głosowania w dniu oznaczonym albo ukończyć głosowania do godziny 21, komisja może zarządzić odroczenie głosowania do dnia następnego lub też przedłużyć godziny głosowania poza godzinę 21. Zarządzenie takie winno być natychmiast podane do publicznej wiadomości w sposób używany w danej miejscowości.

4. W razie przerwania głosowania komisja opieczętuje akta głosowania i urnę i odda do przechowania przewodniczącemu. Po ponownym podjęciu głosowania komisja stwierdzi protokólarnie, czy pieczęcie były nienaruszone.

Ustalenie wyniku głosowania w obwodzie.

Art. 32. 1. Obwodowa komisja niezwłocznie po zamknięciu głosowania przystąpi do ustalenia jego wyniku.

2. Ustalenie wyniku głosowania w obwodzie rozpoczyna się od obliczenia i zaprotokółowania ilości kopert złożonych w urnie i ustalenia liczby głosujących na podstawie notatek w ich spisie; gdyby ilość kopert w urnie różniła się od ilości głosujących, komisja poda w protokóle przypuszczalną przyczynę tej niezgodności.

3. Po ukończeniu powyższych czynności przewodniczący wyjmuje osobno z każdej koperty karty do głosowania, bada ich ważność, po czym odczytuje odpowiedzi na pytania, jednocześnie dwaj członkowie komisji notują i obliczają każdy z osobna ilość odpowiedzi ważnych, osobno potwierdzających i osobno zaprzeczających na poszczególne pytania.

4. Arkusze obliczenia głosów podpisane przez przewodniczącego i obecnych członków komisji dołącza się do protokółu.

Art. 33. 1. Nieważność karty do głosowania stwierdza obwodowa komisja.

2. Nieważne są karty do głosowania:

a) wrzucone do urny bez kopert lub w kopertach nieurzędowych,

b) nieopatrzone pieczęcią okręgowej komisji głosowania ludowego,

c) wypełnione niezgodnie z przepisem art. 28.

3. Niewypełnione przez głosującego karty do głosowania są ważne, przy czym uważa się, że głosujący udzielił odpowiedzi potwierdzających.

4. Z kilku kart, znalezionych w kopercie, jednakowo wypełnionych, może być uznana za ważną jedna tylko karta, jeżeli natomiast znaleziono w kopercie karty różnie wypełnione, wszystkie karty uznane będą za nieważne.

Art. 34. 1. Karty ważne, oddane w głosowaniu,

komisja opakuje, opieczętuje i umieści na opakowaniu napis, wskazujący obwód głosowania.

2. Karty nieważne, tudzież karty uznane za ważne, pomimo kwestionowania ich ważności przez członków komisji, będą opatrzone numerami porządkowymi i opakowane osobno; komisja poda w protokóle powody uznania tych kart za ważne lub nieważne. Jeżeli powodem unieważnienia karty była wadliwość koperty, do karty ma być dołączona koperta.

3. Zdjęcie pieczęci z opakowania, zawierającego karty do głosowania, może nastąpić tylko na posiedzeniu okręgowej komisji po zbadaniu, czy pieczęcie są nienaruszone.

Art. 35. 1. Obwodowa komisja sporządza protokół ze swych czynności.

2. Protokół ma zawierać:

a) liczbę uprawnionych do głosowania,

b) liczbę oddanych głosów,

c) ilość głosów nieważnych,

d) ilość głosów zakwestionowanych,

e) ilość odpowiedzi ważnych, potwierdzających poszczególne pytanie,

f) ilość odpowiedzi ważnych, zaprzeczających poszczególnemu pytaniu.

3. Protokół wraz z arkuszami obliczenia głosów, kartami oddanymi podczas głosowania oraz spisami uprawnionych do głosowania będzie przesłany niezwłocznie okręgowej komisji.

4. Każdy z obecnych przy ustaleniu wyniku głosowania w obwodzie może zgłosić uwagi do protokółu lub przesłać je na piśmie okręgowej komisji.

Ustalenie wyniku głosowania w okręgu.

Art. 36. 1. Okręgowa komisja w trzecim dniu po głosowaniu przystąpi do ustalenia wyniku głosowania w okręgu.

2. Okręgowa komisja zbada uchwały obwodowych komisyj o ważności lub nieważności kwestionowanych kart do głosowania i ustali ostatecznie wynik głosowania w poszczególnych obwodach.

3. Okręgowa komisja poprawi jawne błędy arytmetyczne w obliczeniach, o innych zaś uchybieniach uczyni wzmiankę w protokóle.

4. Okręgowa komisja może w razie potrzeby wezwać przewodniczących obwodowych komisyj do udzielenia wyjaśnień.

Art. 37. 1. Po ukończeniu tej czynności okręgowa komisja sporządzi dla całego okręgu w dwóch egzemplarzach zestawienie następujących liczb:

a) uprawnionych do głosowania,

b) głosujących,

c) głosów nieważnych,

d) odpowiedzi ważnych, potwierdzających poszczególne pytanie,

e) odpowiedzi ważnych, zaprzeczających poszczególnemu pytaniu.

2. Jeden egzemplarz zestawienia, podpisany przez przewodniczącego i obecnych członków komisji będzie załączony do protokółu, drugi zaś — przesłany Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

3. Okręgowa komisja sporządzi protokół ze swoich czynności.

4. Protokół wraz z arkuszem zestawienia i protokółami obwodowych komisyj przesłany będzie niezwłocznie Generalnemu Komisarzowi.

Ogłoszenie wyniku głosowania.

Art. 38. Generalny Komisarz ogłosi wynik głosowania ludowego w Monitorze Polskim w dwunastym dniu po głosowaniu.

Środki przymuszenia.

Art. 39. 1. Wobec osób, które bez dostatecznego usprawiedliwienia uchylają się od obowiązku uczestniczenia w pracach komisji, stosowana będzie, jako środek przymuszenia, pieniężna kara porządkowa do 1.000 zł.

2. Do stosowania środków przymusowych wobec członków komisji powołani są przewodniczący tych komisyj, zaś wobec przewodniczących komisyj obwodowych — przewodniczący komisyj okręgowych.

3. Przewodniczący uchyli orzeczenie o karze, jeżeli osoba ukarana w ciągu 3 dni od doręczenia jej orzeczenia przedstawi dostateczne usprawiedliwienie.

4. Kara porządkowa, nałożona dwukrotnie na tę samą osobę, pociąga za sobą z mocy samego prawa utratę mandatu.

5. Karę porządkową ściąga się w trybie postępowania przymusowego w administracji.

Koszty głosowania ludowego.

Art. 40. Pisma, podania, odpisy i pełnomocnictwa w sprawach głosowania ludowego wolne są od opłat stemplowych.

Art. 41. 1. Generalny Komisarz i przewodniczący okręgowych komisyj pobierają za czas urzędowania diety i otrzymują zwrot kosztów podróży.

2. Członkowie komisji pobierają diety za dni rzeczywistej pracy w komisji, jeżeli z tytułu tej pracy ponoszą uszczerbek w swoim zarobku, nadto członkom komisyj, zamieszkującym poza miejscem urzędowania, służy prawo do zwrotu kosztów podróży.

3. Wysokość diet i kosztów podróży oraz zasady pobierania tych należności ustala Prezes Rady Ministrów.

Art. 42. 1. Lokalu, urny, sprzętów i przyborów do pisania dla komisyj dostarczy na własny koszt gmina, w której mieści się siedziba komisji.

2. Gmina poniesie również koszty sporządzenia spisów i urządzenia osłon w lokalach głosowania.

3. Wszystkie inne wydatki, połączone z przeprowadzeniem głosowania, ponosi Skarb Państwa.

4. Wykazy wydatków, które ponosi Skarb Państwa, będą dostarczone Prezesowi Rady Ministrów najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po dniu głosowania.

Przepisy końcowe.

Art. 43. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Skarbu oraz Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 44. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów
i Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

w/z Minister Skarbu:

Dietrich

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Załącznik do ustawy z dnia 28 kwietnia 1946 r. o przeprowadzeniu głosowania ludowego (poz. 105).

KARTA DO GŁOSOWANIA LUDOWEGO.

a) Czy jesteś za zniesieniem Senatu?	
b) czy chcesz utrwalenia w przyszłej Konstytucji ustroju gospodarczego, zaprowadzonego przez reformę rolną i unarodowienie podstawowych gałęzi gospodarki krajowej, z zachowaniem ustawowych uprawnień inicjatywy prywatnej?	
c) czy chcesz utrwalenia zachodnich granic Państwa Polskiego na Bałtyku, Odrze i Nisie Łużyckiej?	

POUCZENIE DLA GŁOSUJĄCEGO.

Po każdym pytaniu napisz odpowiedź: „tak" lub „nie".

Zamiast wyrazu „tak" możesz postawić krzyżyk. Zamiast wyrazu „nie" możesz postawić kreskę.

Kartę włóż do koperty i oddaj przewodniczącemu komisji.

miejsce pieczęci

Format: 10 × 15 cm.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 maja 1946 r. Nr 15.poz. 105).

102

U S T A W A

z dnia 28 kwietnia 1946 r.

o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej zamieszkałych na obszarze Ziem Odzyskanych.

Art. 1. Prawo obywatelstwa polskiego służy każdej osobie, która przed dniem 1 stycznia 1945 r. miała na obszarze Ziem Odzyskanych stałe miejsce zamieszkania, udowodniła swą polską narodowość przed komisją weryfikacyjną (narodowościową) i uzyskała na tej podstawie stwierdzenie swej polskiej narodowości przez właściwą władzę administracji ogólnej I instancji oraz złożyła deklarację wierności Narodowi i Państwu Polskiemu.

Art. 2. Dla osób, które nie były weryfikowane w trybie art. 1 z przyczyn, zasługujących na uwzględnienie, właściwą do stwierdzenia polskiej narodowości jest władza administracji ogólnej I instancji ostatniego miejsca zamieszkania.

Art. 3. Przepisy ustawy z dnia 20 stycznia 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 44) o obywatelstwie Państwa Polskiego zachowują swoją moc obowiązującą na obszarze Ziem Odzyskanych w zakresie, nie objętym niniejszą ustawą.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Ziem Odzyskanych.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów
i Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 maja 1946 r. Nr 15, poz. 106).

103

D E K R E T

z dnia 2 kwietnia 1946 r.

o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

D z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Wszystkie poczynania publiczne i prywatne w zakresie użycia terenu i rozmieszczenia ludności powinny być dostosowane do postanowień planów zagospodarowania przestrzennego.

Art. 2. Planowe zagospodarowanie przestrzenne przeprowadza się na podstawie planów: krajowego, regionalnych oraz miejscowych, opracowywanych zgodnie z wytycznymi polityki gospodarczej Państwa.

D z i a ł II.

O planach zagospodarowania przestrzennego.

Art. 3. 1. Plan krajowy ustala:

1) przeznaczenie terenów na potrzeby rolnictwa, leśnictwa, górnictwa, przemysłu, gospodarki wodnej, kultury, oświaty, zdrowia, wypoczynku i na rezerwaty przyrody;

2) rozmieszczenie ludności i sieć głównych ośrodków miejskich z określeniem podstaw ich rozwoju i funkcyj;

3) sieć obsługi w dziedzinie komunikacji, energetyki i telekomunikacji;

4) podział obszaru kraju na regiony jako podstawę jednolitego podziału administracyjnego Państwa.

2. Plan krajowy może być sporządzany także dla części obszaru Państwa.

Art. 4. 1. Plany regionalne sporządza się na podstawie planu krajowego.

2. Plany regionalne ustalają:

1) przeznaczenie terenów na:

a) osiedla z oznaczeniem podstaw ich rozwoju, funkcyj administracyjnych, gospodarczych, leczniczych, oświatowych, naukowych i innych oraz przybliżonej liczby mieszkańców tych osiedli;

b) rezerwaty przyrody lub kulturalno-zabytkowe, parki publiczne, ośrodki wypoczynkowe, turystyczne, wychowania fizycznego i sportowe;

c) gospodarkę rolną, leśną i hodowlaną z oznaczeniem podstawowych melioracyj;

d) cele górnicze i przemysłowe z oznaczeniem rodzajów górnictwa i przemysłu;

e) podstawowe urządzenia energetyczne;

f) urządzenia wodne;

g) szlaki komunikacji lądowej, wodnej i powietrznej o znaczeniu państwowym lub regionalnym wraz z urządzeniami pomocniczymi;

h) cele obrony Państwa;

2) podział obszaru regionu jako podstawę podziału administracyjnego na powiaty i gminy.

3. Plan regionalny może być sporządzany także dla części obszaru regionu.

Art. 5. 1. Plany miejscowe sporządza się na podstawie planów regionalnych. W braku prawomocnego planu regionalnego plan miejscowy będzie sporządzany na podstawie wytycznych regionalnej dyrekcji planowania przestrzennego i obejmie również rozwiązanie zagadnień należących do planu regionalnego — w zakresie koniecznym do sporządzenia planu miejscowego.

2. Plany miejscowe ustalają:

1) projektowane granice osiedla lub osiedli;

2) przeznaczenie terenów na:

a) zespoły mieszkaniowe z podziałem na tereny mieszkaniowe z uwzględnieniem budownictwa społecznego, tereny przeznaczone pod budynki i urządzenia użyteczności publicznej, w szczególności na cele współżycia społecznego, kulturalno-oświatowe, kultu religijnego, wojskowe, tereny pod zakłady przemysłowe nieuciążliwe dla otoczenia i pod ośrodki biurowo-handlowe oraz inne;

b) place publiczne, parki, skwery, ogrody, place sportowe i inne podobne urządzenia;

c) gospodarkę rolną, leśną, hodowlaną;

d) cele górnicze i przemysłowe z oznaczeniem rodzaju górnictwa lub przemysłu oraz warunków technicznych, jakim istniejące i wznoszone na tych terenach zakłady powinny czynić zadość, aby zmniejszyć lub usunąć ich uciążliwość dla otoczenia;

e) drogi i inne linie komunikacyjne wraz z urządzeniami pomocniczymi;

3) linie rozgraniczające tereny zależnie od ich przeznaczenia;

4) sposób zabudowania terenów za pomocą oznaczenia:

a) linij zabudowania, jakich nie mogą przekroczyć wznoszone budynki bądź w jakich budynki należy wznosić;

b) ilości kondygnacyj oraz dopuszczalnego odsetka zabudowanej powierzchni terenu lub dopuszczalnej intensywności zabudowania, wyrażonej stosunkiem sumy powierzchni wszystkich kondygnacyj budynków do całkowitej powierzchni działki;

c) zarysów pionowych budynków, ich części oraz ogrodzeń;

d) zasad architektonicznego ukształtowania budynków, ich części oraz ogrodzeń;

e) rodzaju zabudowy (zwartej, grupowej, szeregowej, blokowej wolnostojącej lub mieszanej, ogniotrwałej lub nieogniotrwałej);

f) charakteru zabudowy dla poszczególnych zespołów budynków;

5) minimalną powierzchnię działek budowlanych, ogrodniczych, rolnych i innych, tworzonych przy parcelacji lub scalaniu na cele budowlane;

6) podłużne i poprzeczne profile ulic oraz innych dróg lądowych;

7) sieć wodociągową i kanalizacyjną;

8) okresy i sposoby realizacji planu miejscowego.

3. Plany miejscowe sporządza się dla poszczegól-

nych osiedli istniejących lub projektowanych bądź dla części osiedli, bądź dla kilku osiedli łącznie.

Art. 6. Plany zagospodarowania przestrzennego sporządza się w dostosowaniu do wieloletnich planów gospodarczych i inwestycyjnych, ustalanych w trybie przewidzianym przez obowiązujące przepisy prawa.

Art. 7. Minister Odbudowy w drodze rozporządzenia ustala warunki, którym powinny odpowiadać plany zagospodarowania przestrzennego, oraz wydaje przepisy o sposobie sporządzania planów.

D z i a ł III.

Władze.

Art. 8. Do prac w zakresie planowego zagospodarowania przestrzennego kraju powołany jest Główny Urząd Planowania Przestrzennego oraz podległe mu regionalne dyrekcje planowania przestrzennego i miejscowe urzędy planowania przestrzennego.

Art. 9. Na czele Głównego Urzędu Planowania Przestrzennego stoi prezes, mianowany przez Prezydenta Krajowej Rady Narodowej na wniosek Rady Ministrów.

Art. 10. Do zakresu działania Głównego Urzędu Planowania Przestrzennego należy:

1) sporządzanie planu krajowego na podstawie własnych prac oraz w wyniku koordynowania inicjatywy właściwych ministerstw;

2) wyrażanie zgody na plany regionalne;

3) przeprowadzanie kontroli inwestycyj i budów co do ich zgodności z planem krajowym, zawieszanie robót prowadzonych niezgodnie z tym planem oraz orzekanie co do potrzeby przywrócenia stanu pierwotnego w przypadkach wykonania robót niezgodnie z planem krajowym bądź regionalnym lub miejscowym;

4) udzielanie opinij w zakresie planowania przestrzennego;

5) ustalanie terminów, w jakich należy sporządzić plany miejscowe.

Art. 11. 1. Regionalne dyrekcje planowania przestrzennego podlegają właściwym wojewodom i wchodzą w skład urzędów wojewódzkich na prawach wydziału.

2. Kierownikami regionalnych dyrekcyj planowania przestrzennego są dyrektorzy mianowani przez Ministra Odbudowy po zasięgnięciu opinii właściwych wojewodów.

Art. 12. Do zakresu działania regionalnych dyrekcji planowania przestrzennego należy:

1) sporządzanie planów regionalnych;

2) wyrażanie zgody na plany miejscowe (art. 28);

3) przeprowadzanie kontroli inwestycyj w przedmiocie ich zgodności z planem regionalnym i zawieszanie robót prowadzonych niezgodnie z tym planem bądź co do robót prowadzonych niezgodnie z planem przez organ państwowy — zawiadamianie o tym jego władzy przełożonej, która wyda zarządzenie o zawieszeniu robót;

4) udzielanie informacyj i opinij w zakresie planów regionalnych.

Art. 13. Miejscowymi urzędami planowania przestrzennego miast wydzielonych są zarządy miejskie, zaś pozostałych osiedli — właściwe wydziały powiatowe.

Art. 14. Do zakresu działania miejscowych urzędów planowania przestrzennego należy:

1) sporządzanie planów miejscowych;

2) przeprowadzanie kontroli inwestycyj w przedmiocie ich zgodności z planem miejscowym i zawieszanie robót prowadzonych niezgodnie z tym planem bądź co do robót prowadzonych niezgodnie z planem przez organ państwowy — zawiadamianie o tym jego władzy przełożonej, która wyda zarządzenie o zawieszeniu robót.

Art. 15. 1. Minister Odbudowy może przekazać:
1) Głównemu Urzędowi Planowania Przestrzennego sporządzenie planu regionalnego lub miejscowego;

2) regionalnej dyrekcji planowania przestrzennego sporządzenie planu miejscowego.

2. W przypadku objętym ust. 1 pkt 1) postępowanie toczy się według zasad przewidzianych dla planu krajowego.

3. W przypadku objętym ust. 1 pkt 2) postępowanie toczy się według zasad ustalonych dla planu miejscowego ze zmianami określonymi w art. 31.

Art. 16. 1. Jako organy opiniodawcze w sprawach z zakresu planowego zagospodarowania przestrzennego działają:

1) przy Głównym Urzędzie Planowania Przestrzennego — Główna Rada Planowania;

2) przy regionalnych dyrekcjach planowania przestrzennego — regionalne rady planowania.

2. Rozporządzenie Ministra Odbudowy wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami określi skład, szczegółowy zakres działania, kadencję i sposób powoływania członków Głównej Rady Planowania oraz regionalnych rad planowania.

Dział IV.

Postępowanie przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego.

Rozdział I.

Zasady ogólne.

Art. 17. 1. Główny Urząd Planowania Przestrzennego oraz regionalne dyrekcje i miejscowe urzędy planowania przestrzennego obowiązane są uzgadniać opracowywane plany i udzielane wytyczne z właściwymi władzami i organami publicznymi.

2. W opracowywaniu planu krajowego współdziała z Głównym Urzędem Planowania Przestrzennego Centralny Urząd Planowania.

3. Szczegółowe przepisy w zakresie objętym ust. 1 i 2 wyda Rada Ministrów.

Art. 18. Przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego powinny być rozpatrzone wnioski osób zainteresowanych.

Rozdział II.

Plan krajowy.

Art. 19. Tryb prac przy sporządzaniu planu krajowego określa regulamin, który wyda Minister Odbudowy w drodze rozporządzenia.

Art. 20. Projekt planu krajowego po zaopiniowaniu przez Główną Radę Planowania i przyjęciu przez Radę Ministrów przedkłada się do uchwalenia w trybie ustawodawczym.

Rozdział III.

Plany regionalne.

Art. 21. O przystąpieniu do sporządzenia planu regionalnego ogłasza się we właściwych dziennikach wojewódzkich.

Art. 22. 1. Ogłoszenie o przystąpieniu do sporządzania planu regionalnego zawiera określenie:

1) obszaru, dla którego plan ma być sporządzony;

2) zakresu prac planowania;

3) terminu i miejsca, w których zainteresowani będą mogli zaznajomić się z projektowanymi zasadami planu;

4) terminu, w którym zainteresowani będą mogli zgłaszać wnioski, dotyczące planu.

2. Terminy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, nie mogą wynosić mniej niż dwa tygodnie.

Art. 23. Plan regionalny po zaopiniowaniu go przez regionalną radę planowania i po wyrażeniu nań zgody przez Główny Urząd Planowania Przestrzennego, działający w porozumieniu z Centralnym Urzędem Planowania, przedkłada się właściwym wojewódzkim radom narodowym do uchwalenia.

Art. 24. 1. Wojewódzka rada narodowa bądź uchwali plan, bądź odmówi uchwalenia i zwróci go regionalnej dyrekcji planowania przestrzennego z podaniem powodów.

2. Plan regionalny, uchwalony przez wojewódzką radę narodową, uzyskuje moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia go we właściwym dzienniku wojewódzkim.

Rozdział IV.

Plany miejscowe.

Art. 25. 1. O przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego ogłasza się w sposób przyjęty w danej miejscowości, a ponadto przez wywieszenie obwieszczenia w zarządach właściwych gmin w miejscu widocznym na okres co najmniej jednego tygodnia.

2. Za dzień ogłoszenia uważa się ten dzień, w którym nastąpiło ogłoszenie w sposób przyjęty w danej miejscowości lub ostatni dzień wywieszenia obwieszczenia w zarządzie gminnym albo dzień wydania pisma, w którym po raz ostatni ogłoszono obwieszczenie, zależnie od tego, jaki z podanych sposobów ogłoszenia nastąpił najpóźniej.

3. Przepis art. 22 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 26. 1. Plany miejscowe po ich sporządzeniu będą wyłożone do publicznego przeglądu na okres jednego miesiąca, o czym należy ogłosić w sposób przewidziany w art. 25 ust. 1.

2. Jeżeli plan miejscowy obejmuje osiedle albo część osiedla, zniszczone wskutek klęski żywiołowej, okres wyłożenia planu do publicznego przeglądu wynosi co najmniej siedem dni.

Art. 27. 1. Osoby zainteresowane mają prawo zaznajamiać się z planami w terminach podanych w ogłoszeniach.

2. W ciągu następnych dwóch tygodni po upływie okresu wyłożenia można wnosić zarzuty przeciw planom do regionalnej dyrekcji planowania przestrzennego przez miejscowy urząd planowania przestrzennego.

Art. 28. 1. Po upływie terminu do wnoszenia zarzutów miejscowy urząd planowania przestrzennego przesyła plan regionalnej dyrekcji planowania przestrzennego wraz z wniesionymi zarzutami i swoimi wnioskami w przedmiocie tych zarzutów.

2. Regionalna dyrekcja planowania przestrzennego bądź wyrazi zgodę na plan, przy czym może wprowadzić do niego zmiany, wynikające z treści zarzutów, bądź zwróci go ze swymi wskazówkami miejscowemu urzędowi planowania przestrzennego celem ponownego przepracowania.

Art. 29. 1 Plan miejscowy po wyrażeniu nań zgody przez regionalną dyrekcję planowania przestrzennego podlega uchwaleniu przez właściwą radę narodową.

2. Plany miejscowe uchwalają:

1) dla miast wydzielonych — miejskie rady narodowe;

2) dla miast niewydzielonych — powiatowe rady narodowe, po wypowiedzeniu się miejskich rad narodowych;

3) dla innych osiedli — powiatowe rady narodowe po wypowiedzeniu się gminnych rad narodowych;

3. Brak wypowiedzenia się miejskiej rady narodowej (ust. 2 pkt 2) bądź gminnej rady narodowej (ust. 2 pkt 3) w ciągu miesiąca od dnia otrzymania planu uważa się za zgodę na ten plan.

4. W razie odmowy uchwalenia właściwa rada narodowa zwraca plan z podaniem powodów.

Art. 30. Plan miejscowy po uchwaleniu przez właściwą radę narodową uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w trybie przewidzianym w art. 25.

Art. 31. W przypadku sporządzania planu miejscowego przez regionalną dyrekcję planowania przestrzennego przepisy rozdziału niniejszego stosuje się z następującymi zmianami:

1) zarzuty przeciwko planowi wnosi się bezpośrednio do regionalnej dyrekcji planowania przestrzennego;

2) przewidziane w art. 28 i 29 ust. 1 funkcje miejscowego urzędu planowania przestrzennego spełnia regionalna dyrekcja planowania przestrzennego, zaś funkcje regionalnej dyrekcji planowania przestrzennego — Główny Urząd Planowania Przestrzennego;

3) plan miejscowy podlega uchwaleniu przez właściwą wojewódzką radę narodową po wypowiedzeniu się miejskiej lub powiatowej rady narodowej;

4) art. 29 ust. 2 nie stosuje się.

Rozdział V.

Koszty. Przechowywanie planów.

Art. 32. 1. Koszty sporządzania planów krajowego i regionalnych ponosi Państwo.

2. Koszty sporządzania planów miejscowych ponosi gmina.

Art. 33. Plany zagospodarowania przestrzennego przechowują właściwe urzędy planowania przestrzennego, a odbitki planów miejscowych — właściwe zarządy gmin i miejscowe urzędy budowlane. Odbitki należy udostępnić osobom zainteresowanym, jeżeli wyższe względy państwowe nie stoją temu na przeszkodzie.

Dział V.

Zawieszanie rozpatrywania wniosków w okresie sporządzania planów.

Art. 34. 1. Od dnia przystąpienia do sporządzania planu regionalnego albo planu miejscowego organ sporządzający plan może zawieszać rozpatrzenie wniosków bądź o pozwolenie na zmianę przeznaczenia terenu, bądź o pozwolenie na inwestycję, a w szczególności na budowę, odbudowę, przebudowę, powiększenie albo zmianę przeznaczenia budynku, jeżeli zamierzenia te są sprzeczne z projektowanymi zasadami planu. Okres zawieszenia nie może trwać dłużej niż trzy lata, licząc od dnia zgłoszenia wniosku. Ustalenie okresu zawieszenia nastąpi w porozumieniu z władzą powołaną do wyrażenia zgody na plan.

2. Od decyzji wydanej na podstawie przepisu ust. 1 służy odwołanie.

Art. 35. Jeżeli w okresie oznaczonym na podstawie art. 34 ust. 1 plan miejscowy lub regionalny nie uzyska mocy obowiązującej, wówczas wniosek będzie rozpatrzony i sprzeczność zachodząca pomiędzy zamierzoną czynnością a projektowanymi zasadami planu nie będzie mogła stanowić podstawy do wydania decyzji odmownej.

Dział VI.

Skutki uzyskania mocy obowiązującej planów zagospodarowania przestrzennego.

Art. 36. Od dnia, w którym plan zagospodarowania przestrzennego uzyskał moc obowiązującą, stosuje się na obszarze nim objętym przepisy art. 37 — 40.

Art. 37. 1. Celem realizacji planu zagospodarowania przestrzennego służy Państwu i związkom samorządu terytorialnego prawo nabycia w drodze wywłaszczenia terenów przeznaczonych, stosownie do tego planu, na cele użyteczności publicznej lub budownictwa społecznego.

2. Jeżeli po upływie roku od rozpoczęcia właściwego okresu realizacji planu zagospodarowania przestrzennego (art. 5 ust. 2 pkt 8) nie przystąpiono do użytkowania gruntu lub nie podjęto na nim inwestycyj na cele określone w rzeczonym planie, służy Państwu, związkom samorządu terytorialnego oraz jednostkom samorządu zawodowego i gospodarczego prawo nabycia tego gruntu na powyższe cele w drodze wywłaszczenia.

3. Przy korzystaniu z uprawnień przewidzianych w ust. 1 i 2 służy Państwu pierwszeństwo przed związkiem samorządu terytorialnego, a takiemu związkowi — przed jednostką samorządu zawodowego lub gospodarczego. W innych przypadkach o pierwszeństwie orzeka właściwa regionalna dyrekcja planowania przestrzennego.

Art. 38. Zabrania się zmiany przeznaczenia terenów, podejmowania inwestycyj, budowy, odbudowy, przebudowy, powiększania i zmiany przeznaczenia budynków lub innych urządzeń — niezgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego.

Art. 39. 1. Zmiany w planach zagospodarowania przestrzennego mogą być dokonywane jedynie w trybie przewidzianym w art. 17 — 31.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do planów zabudowania, które uprawomocniły się przed wejściem w życie niniejszego dekretu.

Art. 40. Jeżeli, stosownie do planu miejscowego, pomiędzy działkami należącymi do osób prywatnych a linią rozgraniczającą tereny publiczne od prywatnych (art. 5 ust. 2 pkt 3) znajdują się stanowiące własność publiczną skrawki gruntu, które nie nadają się pod budowę, wówczas właściciele działek przed przystąpieniem na nich do nowej budowy lub do powiększenia budynku obowiązani są nabyć te skrawki.

Dział VII.

Przepisy karne.

Art. 41. Kto zmienia przeznaczenie terenów, podejmuje inwestycje lub buduje, odbudowuje, przebudowuje, powiększa lub zmienia przeznaczenie budynków lub innych urządzeń wbrew planowi zagospodarowania przestrzennego lub wbrew zarządzeniom wydanym na podstawie niniejszego dekretu, podlega karze aresztu do 1 roku i grzywny lub jednej z tych kar.

Dział VIII.

Przepisy przejściowe.

Art. 42. Plany zabudowania, które uprawomocniły się przed wejściem w życie niniejszego dekretu, mogą być w ciągu dwóch lat zmienione bez odszkodowania dla osób zainteresowanych.

Art. 43. Do dnia, w którym plan krajowy, regionalny lub miejscowy uzyska moc obowiązującą, władze i organa publiczne są obowiązane uzgadniać z urzędami planowania przestrzennego swoje zamierzenia w sprawach wchodzących w zakres tych planów (art. 3 — 5).

Art. 44. 1. Na terenie osiedli, objętych przebudową ustroju rolnego, zagadnienia wchodzące w zakres planów miejscowych będą do dnia, w którym plany te uzyskają moc obowiązującą, rozwiązywane ze skutkami przewidzianymi w art. 37 — 41 przez władze ziemskie w porozumieniu z urzędami planowania przestrzennego.

2. Szczegółowe przepisy o właściwości władz oraz tryb postępowania w przypadkach objętych ust. 1 określi rozporządzenie Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Odbudowy.

Art. 45. 1. Do czasu podziału obszaru kraju na regiony w myśl art. 3 ust. 1 pkt 4 tymczasowy obszar regionów określi Główny Urząd Planowania Przestrzennego.

2. Do czasu sporządzenia planu krajowego plany regionalne sporządza się na podstawie wytycznych, udzielanych przez Główny Urząd Planowania Przestrzennego.

3. Jeżeli tymczasowy obszar regionu ustalony na podstawie ust. 1 obejmuje kilka województw lub ich części, wówczas regionalna dyrekcja planowania przestrzennego podlega wojewodzie właściwemu dla miejsca jej siedziby.

Dział IX.

Przepisy końcowe.

Art. 46. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Odbudowy w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 47. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach uregulowanych niniejszym dekretem, w szczególności art. 7 — 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216), zmienionego dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 sierpnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 514).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 maja 1946 r. Nr 16, poz. 109).

104

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 4 kwietnia 1946 r.

o utworzeniu ekspozytury starostwa powiatowego warszawskiego we Włochach.

Na podstawie art. 70 i 108 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555) zarządzam, co następuje:

§ 1. Tworzy się ekspozyturę starostwa powiatowego warszawskiego z siedzibą we Włochach.

§ 2. Okręg administracyjny ekspozytury we Włochach obejmuje obszar gmin miejskich: Piaseczno, Pruszków, Włochy oraz gmin wiejskich: Blizne, Cząstków, Falenty, Jeziorna, Młociny, Nowa Iwiczna, Okęcie, Ożarów, Piastów, Skolimów, Skorosze, Wilanów, Zaborów.

§ 3. Szczegółowy zakres działania ekspozytury określi Wojewoda Warszawski w drodze rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 maja 1946 r. Nr 16, poz. 111).

105

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 7 kwietnia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie obejmowania gruntów w posiadanie przez gminę m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 4 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają artykuły dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 279), paragrafy zaś dotyczą paragrafów niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Obejmowanie gruntów w posiadanie przez gminę m. st. Warszawy odbywa się z urzędu lub na wniosek dotychczasowego właściciela.

2. Obejmowanie gruntów w posiadanie z urzędu następuje w kolejności, odpowiadającej okresom realizacji planów zabudowania. Do czasu uprawomocnienia się planów zabudowania kolejność obejmowania w posiadanie przez gminę gruntów ustala Minister Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej na wniosek prezydenta miasta zarządzeniami, ogłaszanymi w Monitorze Polskim.

3. Na wniosek dotychczasowego właściciela gmina m. st. Warszawy obowiązana jest przystąpić do objęcia gruntu w posiadanie.

§ 3. 1. O przystąpieniu do objęcia gruntu w posiadanie gminy Zarząd Miejski m. st. Warszawy ogłasza w organie urzędowym Zarządu Miejskiego (Dziennik Urzędowy Rady Narodowej i Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy).

2. Ogłoszenie może dotyczyć jednej działki bądź większej ilości gruntów.

§ 4. 1. Ogłoszenie zawiera:

1) dokładne oznaczenie gruntów przez określenie w miarę możności numerów hipotecznych oraz imion i nazwisk dotychczasowych właścicieli, a także innych cech potrzebnych do oznaczenia gruntów;

2) termin oględzin nieruchomości;

3) wezwanie dotychczasowego właściciela i innych osób zainteresowanych do wzięcia udziału w oględzinach.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2) będzie tak wyznaczony, by oględziny odbyły się najwcześniej po upływie 14 dni od dnia wydania numeru organu urzędowego Zarządu Miejskiego, w którym zamieszczono ogłoszenie.

§ 5. 1. Niezależnie od ogłoszenia Zarząd Miejski — w miarę posiadania danych o miejscu pobytu dotychczasowego właściciela gruntu lub osoby jego prawa reprezentującej — prześle im zawiadomienie o przystąpieniu do obejmowania gruntu w posiadanie. W przypadku oddania gruntu na podstawie obowiązujących przepisów w zarząd i użytkowanie zawiadomienie otrzymuje prócz tego użytkownik gruntu.

2. Zawiadomienie Zarządu Miejskiego zawiera dane, określone w § 4 ust. 1.

§ 6. 1. W oględzinach biorą udział: przedstawiciel Zarządu Miejskiego oraz dotychczasowy właściciel, a w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 1, także użytkownik gruntu. Ponadto mogą brać udział w oględzinach osoby zainteresowane oraz rzeczoznawcy.

2. Do odbycia oględzin wystarczy obecność przedstawiciela Zarządu Miejskiego, jeżeli osoby uprawnione do udziału w oględzinach nie stawiły się pomimo zawiadomienia ich w sposób przewidziany w niniejszym rozporządzeniu.

§ 7. 1. W wyniku oględzin przedstawiciel Zarządu Miejskiego sporządza protokół, który w szczególności powinien zawierać: wymienienie osoby właściciela gruntu i budynków oraz opis nieruchomości wraz ze stwierdzeniem położenia obszaru i granic gruntu oraz wyszczególnienie budynków i innych przedmiotów, znajdujących się na gruncie, z oznaczeniem stanu tych budynków i przedmiotów.

2. Osoby uczestniczące w oględzinach mogą wnieść zastrzeżenie do protokółu, jeżeli uważają, że zawarte w nim ustalenia naruszają ich prawa a w szczególności prawa z tytułu dotychczasowej własności całości lub części gruntu albo własności budynków lub innych znajdujących się na gruncie przedmiotów.

§ 8. 1. Grunt uważa się za objęty przez gminę m. st. Warszawy w posiadanie w rozumieniu art. 7 ust. (1) z dniem dokonania przez Zarząd Miejski w organie urzędowym Zarządu Miejskiego ogłoszenia o sporządzonym protokóle oględzin, chociażby grunt ten znajdował się pod zarządem lub w faktycznym posiadaniu gminy.

2. Ogłoszenia, przewidzianego w ustępie poprzedzającym, należy dokonać w przeciągu miesiąca, licząc od dnia oględzin. Powinno ono zawierać pouczenie o treści art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 2 oraz § 8 ust. 1 i § 9.

§ 9. Osoby, które nie zgłosiły zastrzeżeń wskazanych w § 7 ust. 2, nie tracą przez to praw, przewidzianych w art. 7 i 8, z tytułu dotychczasowej własności całości lub części gruntów albo własności budynków.

§ 10. Tryb prac Zarządu Miejskiego w toku postępowania unormowanego rozporządzeniem niniejszym określi instrukcja prezydenta miasta, zatwierdzona przez Ministra Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 maja 1946 r. Nr 16, poz. 112)

106

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 maja 1946 roku

o odroczeniu terminów, przewidzianych w art. 17 ust. 2 dekretu o podatku od wynagrodzeń i w § 40 rozporządzenia wykonawczego do tego dekretu.

Na podstawie art. 146 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) i w związku z art. 18 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220) zarządzam, co następuje:

§ 1. Termin składania obliczenia i wpłacenia różnicy podatku od łącznych wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku 1945, określony w art. 17 ust. 2 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220) — odracza się do dnia 15 czerwca 1946 r.

§ 2. Określone w § 40 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 marca 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 75) terminy wpłacenia przez pracodawców różnicy podatku lub opłaty dodatkowej bez obowiązku opłacenia odsetek, jak również zawiadomienia urzędu skarbowego o dokonanym sprostowaniu — odracza się do dnia 15 czerwca 1946 r.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

K. Dąbrowski

107

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 maja 1946 r.

o przedłużeniu czasu trwania publicznej subskrypcji na Premiową Pożyczkę Odbudowy Kraju 1946 r.

Na podstawie art. 11 ust. (2) dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 2, poz. 11) podaję do wiadomości, co następuje:

Czas trwania publicznej subskrypcji na Premiową Pożyczkę Odbudowy Kraju 1946 r. oznaczony obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1946 r. o otwarciu publicznej subskrypcji na Premiową Pożyczkę Odbudowy Kraju 1946 r. (Monitor Polski Nr 39, poz. 74) przedłuża się do dnia 20 czerwca 1946 r. włącznie.

Minister Skarbu:

K. Dąbrowski

108

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 marca 1946 r. L. D. IV. 763/4/46 (Nr 212)

w sprawie ustalenia cen druków celnych.

Do

wszystkich Dyrekcji Cel i Urzędów Celnych

Ministerstwo Skarbu zarządza pobieranie następujących opłat za dostarczone stronom druki używane w postępowaniu celnym:

1) wzór 500 zgłoszenie celne przywozowe . . . . 10.00 zł

2) wzór 502 zgłoszenie celne wywozowe . . . . 5.00 zł

3) „ 504 zgłoszenie celne ustne przywozowe . . . . . . 5.00 „

4) „ 506 zgłoszenie celne ustne wywozowe . . . . . . 3.00 „

5) „ 505 pokwitowanie na częściowe uiszczenie nal. cel. . . . . 5.00 „

6) „ 507 zgłoszenie celne ustne do warunkowej odprawy celnej . . . . 3.00 „

7) „ 511 zaświadczenie na zdeponowane przedmioty w ruchu podróżnym . . . . . . 3.00 „

8) „ 512 zgłoszenie towarów na skład celny . . . . . . 5.00 „

9) „ 523 zaświadczenie o warunkowej odprawie środków przewozowych . . . . . 3.00 „

10) „ 525 poświadczenie wywozu zagranicę środków przewozowych . . . . 5.00 „

11) „ 538 wniosek o zezwolenie przepakowania lub dzielenia towarów . . . . 5.00 „

12) „ 561 zgłoszenie ogólne statku . 1.00 „

13) „ 561a zgłoszenie ogólne statku (wkładka) . . . . 1.00 „

14) „ 562 wykaz włazów i skrytek . . 1.00 „

15) „ 563 spis prowizji i zasobów okrętowych . . . . . . 1.00 „

16) wzór 564 spis przedmiotów podlegających cłu, przywiezionych przez kapitana i załogę statku . . . . 1.00 zł

17) „ 565 konosament zastępczy dla ruchu morskiego . . . . 1.00 „

18) „ 569 zgłoszenie wyjścia statku . 1.00 „

19) „ 570 zgłoszenie ogólne wywozowe (manifest wywozowy) . 1.00 „

20) „ 570a zgłoszenie ogólne wywozowe (wkładka) . . . . . 1.00 „

21) „ 572 deklaracja o przyjściu, odejściu statku . . . . . 1.00 „

22) „ 575 zaświadczenie dla krajowych łodzi . . . . . . 2.00 „

Wymienione wyżej druki płatne podlegają kontroli w dzienniku znaków wartościowych i druków płatnych (§ 54 instrukcji rachunkowo-kasowej dla urzędów celnych, zał. do Dz. Urz. M. S. z dn. 1.III.37 Nr 6, poz. 176). Pozostałe niewymienione wyżej druki celne są drukami bezpłatnymi. Zarządzenie niezgodne z niniejszym, a w szczególności zarządzenie Min. Skarbu z dn. 15.VI.1938 r. L. D. IV. 5780/1/38 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 19, poz. 465) uchyla się.

Pobrane kwoty za druki podlegają zarachowaniu na budżet dochodowy Min. Skarbu w Dz. 3 § 6.

Do czasu wykonania druków i dostarczenia ich urzędom celnym przez Ministerstwo Skarbu wymienione opłaty należy również pobierać za druki sporządzone sposobem gospodarczym w dyrekcjach i urzędach celnych.

Dyrektor Departamentu:

Siewierski

109

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 maja 1946 r. L. D. V/1—24/2/46 (Nr 282)

w sprawie przekazania dokumentów pomiarowych i klasyfikacyjnych organom Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

Do

Izby Skarbowej w Poznaniu

W związku ze sprawozdaniem z dnia 8 marca rb. Nr. W. II—1/1354/46 w sprawie przekazania dokumentów pomiarowych i klasyfikacyjnych organom Głównego Urzędu Pomiarów Kraju Ministerstwo Skarbu poleca wydać mapy i materiały pomiarowe wraz z wynikami reambulacji użytków oraz dokumenty klasyfikacyjne, zebrane przez władze skar-

bowe w latach 1935—1939, Wojewódzkiemu Wydziałowi Pomiarów Kraju względnie Referatom Pomiarów przy Starostwach Powiatowych.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu zaznacza, że ustęp ostatni zarządzenia Ministerstwa z dnia 7 maja 1945 r. Nr D. V/1—18/3/45 stał się nieaktualny wobec późniejszego zarządzenia Ministerstwa z dnia 17 lipca 1945 r. Nr. D. I. 19129/1/45.

Dyrektor Departamentu:
Mgr St. Kołakowski

Izbom Skarbowym

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i wykonania.

Dyrektor Departamentu:
Mgr St. Kołakowski

110

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 maja 1946 r. L. D. V. 4—8/87/46 (Nr 280)

w sprawie zwolnienia Narodowego Banku Polskiego od obowiązku składania wykazów potrąceń oraz w sprawie podatku od wynagrodzeń.

Do
wszystkich Izb Skarbowych

Ministerstwo Skarbu na mocy art. 14 ust. 2 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220) zwalnia Narodowy Bank Polski — Centralę oraz wszystkie oddziały — od obowiązku składania wykazów potrąceń albo list płacy przewidzianych w art. 14 ust. 1 dekretu.

Ponieważ wpłynęły do Ministerstwa Skarbu zawiadomienia, że niektóre Oddziały Banku nie wpłacały podatku dochodowego od uposażeń i nie wpłacają podatku od wynagrodzeń, Ministerstwo Skarbu nawiązując do zarządzeń zawartych w okólniku z dnia 6 czerwca 1945 r. Nr D. II. 16969/5/45 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 22, poz. 146), poleca bezzwłocznie przystąpić do przeprowadzenia kontroli prawidłowości potrąceń podatku dochodowego od uposażeń (do dn. 31.VIII. 1945 r.) oraz podatku od wynagrodzeń (od dn. 1.IX. 1945 r.) we wszystkich komórkach organizacyjnych Narodowego Banku Polskiego i w przypadkach stwierdzenia niedokonanych potrąceń i wpłat należności podatku do Kas Skarbowych — postąpić zgodnie z przepisem art. 93 § 2 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

Dyrektor Departamentu:
Mgr St. Kołakowski

111

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 maja 1946 r. L. D. V. 4—8/104/46 (Nr 281)

w sprawie odroczenia terminów, przewidzianych w art. 17 ust. 2 dekretu o podatku od wynagrodzeń i w § 40 rozporządzenia wykonawczego do tego dekretu.

Wszystkim Izbom Skarbowym
i Urzędom Skarbowym

Ministerstwo Skarbu w związku z § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 maja 1946 roku o odroczeniu terminów, przewidzianych w art. 17 ust. 2 dekretu o podatku od wynagrodzeń i w § 40 rozporządzenia wykonawczego do tego dekretu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 9, poz. 106) poleca, aby sprawozdania o wymiarze i poborze różnicy podatku od wynagrodzeń za rok 1945, przewidziane w pkt 5 okólnika z dnia 2 marca 1946 r. Nr D. V. 1—14/2/46 były opracowane przez Urzędy Skarbowe wyjątkowo *według stanu na dzień 15 czerwca 1946 r.* i przedłożone Izbom Skarbowym do dnia 25 czerwca 1946 r., zaś Ministerstwu Skarbu przez Izby Skarbowe do dnia 15 lipca 1946 r. stosownie do terminów przedkładania sprawozdań, określonych w ust. 2 tego okólnika.

Dyrektor Departamentu:
Mgr St. Kołakowski

112

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 maja 1946 r. L. D. VI. 4087/4/46 (Nr 295)

w sprawie przerobu drożdży piwnych.

Do
Izby Skarbowej — Wydz. IV
w Poznaniu

Na sprawozdanie z dnia 25 marca b. r. Nr W. IV 2626/2 46, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przepisy prawne podatkowe nie zabraniają przerobu drożdży piwnych na produkty odżywczo-lecznicze i witaminowe.

Stosownie do postanowień art. 58 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 586) w brzmieniu dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 185) zabronione jest jedynie używanie odpadkowych drożdży piwnych, niezużytych w procesie fermentacyjnym w przemyśle piwowarskim, do celów piekarnianych.

Tymczasem doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że na niektórych terenach pojawiły się drożdże piwne w obrocie handlowym, jako drożdże piekarniane, co przynosi szkodę Skarbowi Państwa we wpływach z opodatkowania drożdży.

Z tego powodu Izba Skarbowa zwróci uwagę podległych władz i organów skarbowych na konieczność roztoczenia nadzoru skarbowego nad obrotem. przerobem i zużyciem odpadkowych drożdży piwnych, niezużytych do celów fermentacyjnych w przemyśle piwowarskim.

Załączniki sprawozdania zwraca się.

Dyrektor Departamentu:
Mgr M. Siwiec

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Izbie Skarbowej (wszystkie) z wyjątkiem Poznania

przesyła się do wiadomości i zastosowania się.

Dyrektor Departamentu
Mgr. M. Siwiec

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU:

KOMUNIKAT

o *zmianach w organizacji terytorialnej władz, urzędów i organów wykonawczych administracji skarbowej wg stanu na dzień 1 kwietnia 1946 r.*

A. IZBY I URZĘDY SKARBOWE.

I. *Izba Skarbowa w Białymstoku.*

Zaniechano organizacji Urzędu Skarbowego w Gołdapie, a obszar powiatu gołdapskiego włączono do terytorialnego zakresu działania Urzędu Skarbowego w Olecku.

II. *Izba Skarbowa w Bydgoszczy.*

Z dotychczasowego zakresu terytorialnego 1 Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy, obejmującego miasto Bydgoszcz, wyłączono część miasta położoną na południe od rzeki Brdy i włączono do terytorialnego zakresu działania nowoutworzonego 2 Urzędu Skarbowego.

Dotychczasowy 2 Urząd Skarbowy (opłat stemplowych) otrzymał nazwę 3 Urząd Skarbowy a dotychczasowy 3 Urząd Skarbowy na powiat bydgoski otrzymał nazwę 4 Urząd Skarbowy.

III. *Izba Skarbowa w Olsztynie.*

Zaniechano organizacji Urzędów Skarbowych w Darkiejmach, w Gierdawach i w Iławie.

IV. *Izba Skarbowa w Szczecinie.*

Izba Skarbowa przeniosła z dniem 26 lutego 1946 r. swą siedzibę z Koszalina do Szczecina.

Uruchomiono Urząd Skarbowy w Wałczu.

V. *Izba Skarbowa we Wrocławiu.*

Uruchomiono 3 Urząd Skarbowy we Wrocławiu z zakresem terytorialnego działania na powiat wrocławski.

B. URZĘDY AKCYZOWE i REJONY KONTROLI SKARBOWEJ.

I. *Izba Skarbowa w Białymstoku.*

Utworzono Urząd Akcyzowy w Suwałkach.
Ustalono następującą organizację terytorialną służby akcyzowej:

Urząd Akcyzowy	Rejony kontrolne	
	siedziby	objęte granicami rejonu powiaty
1) Białystok	1) Białystok	białostocki, sokólski i wysoko-mazowiecki
	2) Bielsk Podlaski	bielsko-podlaski
	3) Łomża	łomżyński
2) Suwałki	1) Suwałki	suwalski, augustowski, gołdapski i olecki
	2) Grajewo	szczuczyński i ełkski

II. *Izba Skarbowa w Krakowie.*

Zniesiono Urząd Akcyzowy w Nowym Sączu.
Ustalono następującą organizację terytorialną służby akcyzowej:

Urząd Akcyzowy	Rejony kontrolne	
	siedziby	objęte granicami rejonu powiaty
1) Kraków	1) Bochnia	bocheński
	2) Chrzanów	chrzanowski
	3) Kraków I	lewobrzeżna (północna) część miasta Krakowa i powiatu krakowskiego
	4) Kraków II	prawobrzeżna (południowa) część miasta Krakowa i powiatu krakowskiego
	5) Miechów	miechowski
	6) Olkusz	olkuski
2) Tarnów	1) Limanowa	limanowski
	2) Nowy Sącz	nowosądecki
	3) Tarnów	brzeski, dąbrowski i tarnowski
3) Wadowice	1) Biała Krakowska	bielski
	2) Nowy Targ	nowotarski
	3) Wadowice	myślenicki i wadowicki
	4) Żywiec	żywiecki

III. *Izba Skarbowa w Poznaniu.*

W okręgu Urzędu Akcyzowego w Poznaniu, wyłączono z dotychczasowego Rejonu Kontroli Skarbowej w Poznaniu obszar powiatu poznańskiego i włączono do nowoutworzonego Rejonu Kontroli Skarbowej Poznań II.

Rejon Kontroli Skarbowej na miasto Poznań otrzymał nazwę Poznań I.

IV. *Izba Skarbowa w Szczecinie.*

Rejon Kontroli Skarbowej w Szczecinie podzielono na 2 rejony: Szczecin I i Szczecin II.

V. *Izba Skarbowa we Wrocławiu.*

Rejon Kontroli Skarbowej we Wrocławiu podzielono na 2 rejony: Wrocław — Wschód i Wrocław — Zachód.

W okręgu Urzędu Akcyzowego w Szprotawie uruchomiono Rejon Kontroli Skarbowej w Żeganiu.

VI. *Izba Skarbowa w Olsztynie.*

W okręgu Urzędu Akcyzowego w Morągu utworzono Rejon Kontroli Skarbowej w Pasłęku.

W okręgu Urzędu Akcyzowego w Łuczanach utworzono Rejon Kontroli Skarbowej w Węgoborku.

KOMUNIKAT

w sprawie kradzieży pieczęci urzędowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w nocy z dnia 28 na 29 marca 1946 roku skradzione zostały w biurze Brygady Ochrony Skarbowej w Koszalinie następujące pieczęcie urzędowe:

1. Okrągła pieczęć metalowa do tuszu z godłem państwowym i napisem w otoku „Ochrona Skarbowa 98".

2. Okrągła pieczęć metalowa do laku z godłem państwowym i napisem w otoku „Ochrona Skarbowa 157".

3. Podłużna pieczątka kauczukowa-nagłówkowa z napisem „Brygada Ochrony Skarbowej w Koszalinie L. dz... BOS/46".

4. Pieczątka kauczukowa z napisem „Kierownik Brygady Ochrony Skarbowej",

które równocześnie unieważnia się.

OGŁOSZENIE.

W rejestrze spółdzielni Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp pod Nr R. S. II 152 przy firmie „Rolnik" Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa z odpowiedzialnością ograniczoną w Ostrzeszowie wpisano dnia 8 marca 1946 — jako członka zarządu Floriana Kasperskiego, a Wacława Gibasiewicza wykreślono.

Cena numeru niniejszego zł 27.—. **Prenumerata miesięczna zł. 30.—.**

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Ministerstwa Skarbu w P.K.O. Nr. 2.000, podając: cel wpłaty (prenumerata Dziennika Urzędowego Min. Skarbu), nazwę instytucji wpłacającej względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz miesiąc, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.
Ogłoszenia: za 1 milimetr szerokości 1 szpalty zł 6.—

Druk. „AUTOMA", Warszawa, Wileńska 7.